

сящникъ-тъ ся уплаши, като разбра че е Римлянинъ, и защото го бѣше вързалъ.

30 На утринъ-тъ като искаше да разумѣ истинъ-тъ, въ какво го обвиняватъ Іудей-тъ, развърза го отъ върскы-тъ, и повелъ да дойдътъ първосвященници-тъ и вси чей-тъ имъ съборъ, а доведе долу и Павла та го постави прѣдъ тѣхъ.

ГЛАВА 23.

1 И погледнъ Павелъ на съборъ-тъ и рече: Мажіе братіе, до тойзи день "азъ съмъ живѣлъ прѣдъ Бога съсъ цѣлж добръхъ советъхъ. А първосвященникъ-тъ Ананія повелъ на прѣдстоици-тъ "да го ударятъ по уста-та. Тогази Павелъ му рече: Богъ ще удари тебе, стѣно варосана; и ты си сѣдижъ да мя сѣдишь по законъ-тъ, а противъ "законъ-тъ ли повелѣвашъ да мя бѣжъ? А прѣдстоици-тъ рекохъ: Първосвященникъ-тъ ли Божій хулишь? И Павелъ рече: "Не знаяхъ, братіе, че е първосвященникъ; защото е писано: "Да не зложовиши "начальникъ-тъ на народа си." И понеже разумъ Павелъ че една-та часть сж Саддукеи, а друга-та Фарисеи, извика въ съборъ-тъ: Мажіе братіе, "азъ съмъ Фарисей, сынъ Фарисеовъ; сѣдять мя "за надеждж-тъ и въскрѣсѣние-то на мъртвы-тъ. И когато рече това, станж распри между Фарисей-тъ и Саддукеи-тъ; и раздвои ся множество-то. "Защото Саддукеи-тъ казуватъ, че нѣма въскрѣсѣніе, нито ангель, нито духъ; а Фарисей-тъ неповѣдуватъ и двѣ-тъ. И станж глѣчка голѣма, и дигнѣхъ ся книжници-тъ отъ Фарисейскж-тъ странж, прѣспирахъ ся и казувахъ: "Никое зло не намѣруваме въ тогызъ человекъ, и "ако му е говорилъ духъ или ангель, "да ся не противимъ Богу. И понеже станж распри-та голѣма, убоя ся тысящникъ-тъ да не бы да раскѣснѣтъ Павла, и повелъ да слѣзе войска-та и да го грабне отъ помежду имъ и да го заведе въ крѣпость-тъ.

11 И "въ идущж-тъ ноцъ яви му ся Гесподъ и рече: Държай, Павле, защото както свидѣтельствува за мене въ Іерусалимъ, така трѣбва да свидѣтелствуваши и въ Римъ. И като съмнж, "нѣкои отъ Іудей-тъ направихъ съзаклѣгіе, и ся турихъ подъ проклѣтіеж, и рекохъ нито да ядѣтъ нито да пѣжъ, додѣ не убѣжътъ Павла.

13 И тѣзи които направихъ това съзаклѣгіе

14 бѣхъ повече отъ четиридесетъ души. Тѣ дойдохъ при първосвященници-тъ и при старѣйшины-тъ и рекохъ: Подъ проклѣ-

тіеж турихмы себе си, да не вкусимъ нищо докѣл не убіемъ Павла. Сега прочее вы съсъ съборъ-тъ явѣте на тысящника да го доведе утрѣ долу при васъ, като да искате ужъ да разумѣете по извѣстно за него; а нѣй, прѣди да наближи той, готови смы да го убіемъ. Като чу тозъ заговоръ Павловъ-тъ сестринъ сытъ, дойде и влѣзе въ крѣпость-тъ та извѣсти на

17 Павла. И Павелъ повыка едного отъ стотници-тъ и рече му: Заведи това момче при тысящника; защото има да ми обади нѣщо. И той го зѣ, заведе го при тысящника, и казува: Запрѣный-тъ Павелъ мя повыка, и ми ся примолъ да доведѣ тойзи момѣкъ при тебе, защото има нѣщо да ти каже. А тысящникъ-тъ го зѣ за рѣжжъ, и като ся оттели на самъ попыта: Що е това което имашъ да ми обадишь?

20 А той рече: "Іудей-тъ ся нагласихъ да тя умолятъ да заведешъ утрѣ Павла долу въ съборъ-тъ, ужъ че иматъ да пытатъ нѣщо по точно за него. А ты недѣйгы слуша, защото го причакуватъ повече отъ четиридесетъ души отъ тѣхъ които ся турихъ подъ проклѣтіежъ ни да ядѣтъ, ни да пѣжъ, додѣ го не убѣжътъ; и сега сж готови, чакатъ само да имъ ся вречешъ. И тѣй тысящникъ-тъ остави момче-то да си иде, като му зарѣча: Да не кажешъ никому че ми си явилъ това.

23 И повыка двамина отъ стотници-тъ и рече имъ: Пригответѣ двѣстѣ войны нѣши, и седмидесетъ конници, и двѣстѣ стрѣлцы, отъ третій-тъ часть на ноцъ-тъ да идѣтъ до Кесаріеж; Пригответѣ и скотове, да всѣкачатъ Павла и да го отвѣдѣтъ

25 безопасно до управителя Феликса. Написа и писмо, което имаше слѣдующо-то

26 съдържаніе: Отъ Клавдія Лисіеж честитому управителю Феликсу поздравленіе.

27 "Тогози человекъ, когото Іудей-тъ бѣхъ уловили и щѣхъ да го убѣжътъ, пристигнѣхъ съ войскаж-тъ и го избавихъ, понеже ся научихъ че е Римлянинъ. И като "искахъ да разумѣжъ причинж-тъ, за коѣхъ то обвинявахъ, низведохъ го на съборъ-тъ имъ; И намѣрихъ го обвиняванъ за "въпросъ отъ закона имъ; "нѣмаше обаче никаквж погрѣшнж достойнж за смърть или за оковы. И "понеже ми подказахъ че има да стане отъ Іудей-тъ навѣтъ *върхъ живота* на тогызъ человекъ, тозъ часть го испратихъ при тебе, като "зарѣчахъ и на обвинители-тъ му да си кажѣтъ прѣдъ тебе което *имашъ* върхъ него. Здравъ бѣди.

31 И тѣй войны-тъ, споредъ даденж-тъж

а Гл. 24; 16. 1 Кор. 4; 2. 2
Кор. 1; 12. 4; 2. 2 Тим. 1;
3. Еп. 13; 18.
б 3 Мар. 22; 24. Іер. 20; 2.
Іан. 18; 22.
в Лк. 19; 35. Втор. 25; 1, 2.
Іан. 7; 51.

з Гл. 24; 17.
д Исх. 22; 28. Екк. 10; 20.
2 Пет. 2; 10. Іуд. 8.
е Гл. 26; 5. Фил. 3; 5.
ж Гл. 24; 15, 21. 26; 6. 28;
20.
з Мат. 22; 23. Мар. 12; 18.

Лук. 20; 27.
и Гл. 25; 25. 26; 31.
і Гл. 22; 7, 17, 18.
к Гл. 5; 39.
л Гл. 18; 9. 27; 23, 24.
м Ст. 21, 30. Гл. 25; 3.
н Ст. 12.

о Гл. 21; 33. 24; 7.
п Гл. 22; 30.
р Гл. 18; 15. 25; 19.
с Гл. 26; 31.
т Ст. 20.
у Гл. 24; 8. 25; 5.